

Nr 319

av herr Nilsson i Agnäs

om befrielse för handikappade från att erlägga fordonsskatt och accis.

Enligt nu gällande bestämmelser kan vissa grupper av rörelsehindrade och andra handikappade, som för sitt arbete eller för att kunna göra inköp och sköta vissa andra åligganden behöver bil, erhålla befrielse från erläggande av bilskatt och accis. Den som för sitt arbete behövt bilen får emellertid efter pensionsålderns inträde inte längre skatte- och accisbefrielse. Detta är ett förhållande som måste anses otillfredsställande. För de flesta handikappade som det här gäller blir bilen av ännu större värde för dem när de hunnit till högre ålder; inköp, besök på posten, nödvändiga kontakter och i många fall uppdrag som de fortfarande innehar gör bilen i det närmaste omistlig. Avståndet till stationer, hållplatser och serviceinrättningar är ofta stort, och på många håll i landet innebär glesbebyggelsen att den handikappade har stora avstånd till affär och tätort. Behovet av avkoppling och förströelse bör också beaktas. Visserligen finns färdtjänst och viss annan service men inte i nödvändig utsträckning och knappast med den utformning som kan göra bilinnehavet för den handikappade överflödigt. En i sådan utsträckning utbyggd färdtjänst skulle vara samhällsekonomiskt ofördelaktig i jämförelse med de förmåner som kan beredas de handikappade genom åtgärder som underlättar deras användning av egen bil.

I dagens läge, med ett ökande antal pensionärer, kan de handikappade också löpa risk att få den allmänna servicen försämrad. Det torde innebära så stora fördelar mot en mycket ringa samhällskostnad att bevilja generell skattebefrielse för de handikappade som vid prövning fått rätt till befrielse från bilskatt och accis, så att befrielsen automatiskt förnyas vid bilköp eller bilbyte så länge de vill inneha bil. Särskild prövning om befrielse från accis bör sålunda inte krävas när en handikappad, som tidigare haft denna förmån, måste byta fordon. Bestämmelser i detta fall bör snarast komma till stånd. Samhällets förståelse för de rörelsehindrades problem kan här bevisas med en generositet som förefaller självklar.

Med stöd av det anförda hemställs

att riksdagen hos regeringen begär en översyn av bestämmelserna om befrielse från erläggande av fordonsskatt och accis för handikappade.

Stockholm den 22 januari 1975

TÖRE NILSSON (m)

i Agnäs